

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe het kindeken Iesus innichlijck vereenight is gheworden met het herte
van dese bruyt. Dat VI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

woorde dese dingen te schryuē / om dat ic bemere-
kende hoe weynich ick daer in gevoordert hebbe
geen sins en can toe staen te geloouen datse booz
my alleen gegeuen zijn / nademael v eewige wijs-
heydt van niemanden en can berlept worden.
Soo dan geuer der gauen die soo veel my door v
eygen geliefte om niet / ende sonder my yet schul-
dich te zijn / gegont hebt / gheeft oock aen die dit
lesen dat het herte van die utwe vrienden mach
medelyden hebben met v / om dat utwē puer der
sielen heeft bewaert sulckē Coninclycke gesteen-
te / soo veel uren geduerende int slijck vant mo-
siergat mynder herten. Laet haer puzsende ende
aenbiddende verheffen v b hermerticheydt met
woorden des herten ende des monts / segghende:
V Godt den Vader wt den welcken alle dingen
zijn / te rechte puzsen wy / ende v zp eere / gebene-
dydinge ende claerheydt / op dat ommers soo ee-
nichsins mijn gebreck mochte gebetert worden.
Van desen tydt af houde sp op van schryuen tot
October toe.

Hoe het kindeken Iesus innichlijck vereenight is
gheworden met het herte van dese bruyt.

DAT VI. CAPITTEL.

Ongenakelijcke hooghde vande wonderlijc-
ke mogetheyt. **O** diepte des afgronts vande
onbespoorlijcke wijsheyt. **O** onmetelijcke brede
vande ghelwenstelijcke liefde / hoe crachtelijck
zijnse verheuen de hemelsche waterbeken van v
als honich soete Godtheyt / die soo ouerbloede-
lijck wrghestort zijn / ouer my alderverwoopen-
ste wozinken / cruppēde in het sant van mijn
onachsaemheden / ende ghebreken / dat my geoz-
loft

soft woort / ende lust oock in dese ballinckschap
mijns pelgrimschaps naer mijn cleyne begripe-
lijckheyt te handelen van het boozspel van v ges-
noechlijcke wellusten / ende die al te soete soetic-
heden / waer dooz yemant Godt aenhanghende
eenen Geest met hem woort / wiens salicheyts on-
wederhouwelyckheyt bouen-ouerbloedelijcken
wtgestort zijnde aen my arme sierken / stoutic-
heyt ghegeuen heeft om te lecken / eenighe hare
druppelkens / dooz ghedachtenisse vande gauen
die my gegont zijn / die ick niet sulcken woorden
als my mogelijck is my beneerstigen sal om wt
te spreken. Soo dan in dien nacht als de heme-
len zijn honichbloeyende geworden ouer de gants-
sche werelt dooz den soetmakenden dauwe des
Godtheys / soo is dat het blies oft vel mijnder
sielen nat gemaeckt zijnde op den acker der ghe-
meynten rontom my / hem heeft verstout dooz
ouerpeffen by te comen / ende dooz de oeffeninge
der deuotie dienst te bewijzen aen die meer als
hemelsche baringhe ; waer dooz de maeght niet
anders als een sterre haer stralen / heeft voortge-
brocht den Sone waerachtich Godt ende men-
sche. En mijn siele die heeft verstaen hoe dat aen
haer (als inde vertooninge die op eenen oog-
blic geschiede) gegeuen wert / ende dat sy ontfinc
als in een plaetse van mijn herte een cleyne teer-
kinderken als op die ure gebozen (in het welke
sekerlijck verborzen was een die alderbolmaec-
ste gifte ende alderbeste gaue) het welck als mijn
siele in haer hadde / soo scheense terstont met dat
verandert te zijn in eender vertwe / is dat het
nochtans vertwe ghenoeint mach worden / dat
niet geen sienlijcke ghedaente mach vergheleken
worden / ende hier dooz heeft mijn siele ontfan-
gen een onwtsprekelijck verstant van die soet-
bloey-

bloeyende moorden: Godt salt al zijn in alle, doer
 sy gheboelden dat haren beminden bevanghen
 wert in haer binnenste inghetwant/ende sy haer
 verblijden dat haer niet gheweygert en was de
 aengename tegenwoordicheyt vanden bypde-
 gom des aldergenuechlijcke salicheyts. Waer-
 om dat sy door een onbersadelijcke begheerte
 dronck den gehonichden beker der navolgende
 woorden die haer van Godts wegghen toeghe-
 brocht worden/te weten. Ghelijck ick ben de ge-
 daente vande substantie/dat is/ selfstandicheyt
 van Godt den Vader inde Godtheydt/ soo sult
 ghy zyn de ghedaente van mijn substantie / dat
 is/ selfstandicheyt/ van wegen des menscheyts/
 ontfanghende in v Godt- gemaecte siele/ de wt-
 sepndinge mijns Godtsheys. Ghelijck de locht
 ontfanckt de stralen vande claerheyt der sonnen/
 op dat ghy door dese vereenigende strale tot het
 merck toe doorbronghen zijnde / sout bequaem
 gemaect worden/ tot mijne noch gemeynsamer
 vereenige. O seer edele balsam des Godtheys
 aen allen kanten wtspreyende de breeckskens der
 liefden / groepende ende bloeyende inde eenhe-
 heyt: maer nochtans in het eynde der tijden
 verspreyt. O ware cracht der onberminlijcke
 rechter hant des alderhoochste/ door de welke
 sulcken aerden vat so door sijn eygen gebrec ver-
 worpen tot beschaemtheyt/ heeft in hem bliuen
 houden sulcken costelycke smitringhe! O ware
 alderblijckelijcke ghetuygenisse vande onerwt-
 bloeyende goedertierentheyt Godts/ als sy van
 my niet geblycht en is/ die was soo verre volen-
 de inde ontwegen der sondē/maer in my gedruet
 heeft de soeticheyt vande aldersalichste vereenig-
 ge in mijn cleyn begripelijckheyt.

Ken vvd-
 delijcke
 med:dey
 linge van
 Godt den
 Heere.

Vande